

jeg gør derfor kun denne Bemærkning lejlighedsvis; men naar jeg nærer disse Anskuelse, er det ikke alene, fordi jeg tror, at den Samfundsudvikling, der i det hele taget foregaar, gør det hensigtsmæssigst, at saadanne ældre Institutioner og personlige Forhold ikke opretholdes i Fremtiden, men det er ogsaa, fordi jeg tillader mig at være af den Formening, at de vedkommende Slægter, vedkommende Personer selv under den Samfundsudvikling, der foregaar, kunne være bedst tjente med, at slige ældre Institutioner ændres mere i Overensstemmelse med Nutidens Aand, end Tilfældet hidtil har været.

Hvad Titler i Almindelighed angaar, saa vil det ses, at Mindretallet undtager Hoftitlerne, som vel ere dem, om hvis Anvendelighed der har været den største Tvivl; og der er kun *et* Motiv, der kunde friste mig til at ønske, at vi maatte beholde de andre Titler, det er dette, at de opføres paa Finansloven med 62,500 Kr. i Rangskat, hvoraf en Del dog formentlig kommer fra de Titler, der paa forskellig Maade ere uddelte; og i knappe Penge-tider, hvor Smuler jo ogsaa ere Brød, kunde det jo have sin Betydning. Men De ville jo nok se, at nogen alvorlig Betydning har det ikke for mig.

Hvad Ordenerne angaar, have vi tilstrækkelig klaret, hvad vor Mening er; angaaende dette Forhold mener jeg, at det ærede Medlem, der sidst talte (Hege-lund-Lange), og muligvis andre i nogen Maade dele Anskuelse med Mindretallet. Slutningen paa Mindretallets Betænkning er den, at vi stille et særligt Forslag om en Dagsorden for mere koncist at give vor Opfattelse om denne Sags fortsatte Behandling og yderligere Fremme Udtryk, en Dagsorden, der lyder saaledes:

„Da Lovforslaget gør Krav paa yderligere Overvejelse, særlig af Hensyn til, at dets Indhold berører et kongeligt Prærogativ, og en saadan Overvejelse kun kan foretages af Regeringen, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Grønborg: Som Sagen nu staar, finder heller ikke jeg Anledning til at komme dybere ind paa Spørgsmaalets Enkeltheder, og jeg finder ingen Grund heller til at fremføre alt, hvad der ellers kunde føres i Marken imod hele dette Uvæsen. Der er for mig ingen Tvivl om, at der her er Tale om en Spekulation i den menneskelige Naturs Svaghed og mindre gode Tilbøjeligheder, og Udnyttelsen heraf har jo sikkert ogsaa i Tidens Løb gjort ikke

saa lidt Skade. Jeg vil lige nævne en Ting, som for mig er af stor Betydning, naar jeg bedømmer hele dette Spørgsmaal; det er det, at det, her er Tale om at benytte, Adel, Titler, Ordener og Rang, jo i Virkeligheden hjælper til at skabe falske Værdier, stiller noget op, som man vil tillægge en vis Betydning, uden at det i Virkeligheden har det eller burde have det. Jeg vil lige nævne, hvordan en af vore store Digtere og Menneskekendere viser dette i sit Hovedværk — jeg tænker paa Paludan Müllers Adam Homo —, og jeg skal blot nævne de to Linier, hvormed dette Værk slutter, de Ord, hvormed Adam Homo slutter sit Levnedsløb:

„Hvor blev det lange Liv, jeg havde vundet?
Kun et Minut, jeg leved', det er svundet!“

Det er, som han selv siger, at Livet intet Indhold har bragt ham, fordi det har været en Jagt efter falske Værdier. Og ved Siden af dette stilles der saa op den Indskrift, der sættes paa hans Grav:

„Her hviler Adam Homo med den blide
Aand,
Baron, Gehejmerraad og Ridder af det
hvide Baand“.

Naar man vil bedømme de to Ting i Forhold til hinanden og se dem i Sammenhæng med hele denne Menneskeskil-dring, som Digterværket er, finder jeg heri en tydelig og kraftig Bevisførelse for, at det kun er Falskhed og tomme og uægte Værdier, man her stiller op.

Jeg vil i denne Forbindelse, inden jeg slutter denne lille Betragtning, tillade mig at minde om, hvad et tidligere Medlem af dette Ting, Alfred Christensen, der jo gennem sit Slægtskab og sine Familietraditioner har en vis historisk Forbindelse med denne Sag, sagde, da den var for her for nogle Aar siden. Han sagde, at der er saa mange Veje til den menneskelige Naturs Fordærvelse, at naar man kan lukke en af dem ved at ophæve det, her er Tale om, saa han det med Glæde.

Efter disse faa Bemærkninger som en Slags Begrundelse af, hvorfor jeg er saa stærkt imod, at vi fremdeles blive ved med at opretholde Adel og uddele Titler, Ordener og Rang, skal jeg om den foreliggende Betænkning og de Dagsordener, som der ere stillede, kortelig bemærke, at i Udvalget havde jeg sammen med min Menings-fælle der ønsket, at vi kunde have ført Forslaget frem her og have faaet Afstemning over det og derigennem set, hvorledes Folketingets Stilling dertil var. Da vi ikke kunde dette, havde vi dernæst ønsket, at vi kunde have ført det delvis frem, have